

летъ.“ (Евр. гл. 12 ст. 6). Въ това трѣбва и Христіанитѣ да послѣдватъ небеснаго Отца; да любатъ дѣцата си и да ги наказватъ. Защото млады чловѣци, които не сж наказани, и които сж лошавы израви сж достигнали на възрасть, тѣ сж като ненадчени конье, сьрдити и непотрѣбны за никакъж работж. — Затова Христіанине, любви своитѣ дѣца по Христіанскы и ги наказвай, за да вжджтж исправени и добры. Нека да волѣдѣватъ сега тѣ сж тѣлото си додѣто сж млады, за да не волѣдѣвашь послѣ ты сж сьрдцето си заради тѣхж. Нека да плачжтж сега тѣн отъ тѣбе, за да не плачешь послѣ ты заради тѣхж. Тѣрай на тѣлата имъ раны, за да сж излѣчи дѣшата имъ; не ги жалѣвай сега, за да сж радвашь послѣ заради тѣхж. Помни, че ты ще давашь отговорж на Бога заради тѣхж. Обаче ѹмѣреностьтж въ сичко сж похваллава, сирѣчь похвално е това наказаніе що е сж мѣрж, понеже сж безмерното наказаніе можешь да ги направишь по-лошавы и да ги докарашь въ отчаяніе.

8. Ако вжджтж дѣцата ти непослѣшни, потрѣвно е да ги наказвашь, каквото сж приличны дѣмы, така и да имъ тѣрашь раны т. е. да ги вѣешь. Писаніето ни учи така: „Наказѣши сѣна своего насладѣтсѣ о немь; не смѣй сѣ сж нѣмъ, да не поболѣши о немь, и напоследокъ стѣснеши зѣбы твоѣ. Не дѣждь емѣ власти въ юности; сжкрьши